

List 3/2021

BREZMADEŽNE

Militia Immaculatae

Pustimo se voditi Mariji

Sv. Maksimilijan Kolbe je zapisal: Pustimo se vendar voditi Mariji, da bomo postali podobnejši Jezusu. To je najbolj varna in najbolj popolna pot. Popolnoma se posveti naši nebeški Materi, pa boš zmagovito prebrodil vse težave v življenju in postal boš svetnik, kar ti od srca želim. Vsi svetniki – to lahko mirno rečemo – so delo Device Marije in posebna pobožnost do nje je skupni znak vseh svetih.

Dragi člani Vojske Brezmadežne, želim vam, da bi se v teh adventnih dneh še posebej pustili voditi Brezmadežni. Cerkev nas vabi in spodbuja, naj se zavzeto pripravljamo na božični praznik, na Gospodovo rojstvo. Z obhajanjem adventa želi v nas poživiti hrepenenje po Bogu, po Njegovem prihodu. V bogoslužnih berilih nam predstavlja upanje in pričakovanje svetopisemskih oseb, da bi tudi v nas prebudila hrepenenje po resnični človečnosti v Kristusu.

Vsak izmed nas lahko zlasti v adventnem času preverja svoje želje. Po čem hrepeni moje srce? Ali iščem samo sebe ali Gospoda, svojega Boga? Ali sledim lastnim željam ali želji Njega, ki je ustvaril moje srce in ga želi pripeljati do polnosti, kakor ve in zna samo On? Ali hrepenim samo po minljivih stvareh ali iščem Njega, ki je neminljiv? Za kaj v resnici lahko rečem: »To je tisto, kar hočem in želim z vsem svojim srcem.«

Katekizem katoliške Cerkve jasno trdi, da je človek po svoji naravi odprt za Boga. »Hrepenenje po Bogu je zapisano v človekovo srce, kajti človek je ustvarjen od Boga in za Boga; in Bog ne neha pritegovati človeka k sebi.« (KKC 27) Naša želja po Bogu se ne izgublja v prazno, ampak se lahko sreča z Božjim hrepenenjem po nas. Božje hrepenenje razpenja svoj šotor in stanuje med nami. Bog nam je blizu, je Emanuel. Naj se v vseh nas v tem adventu razplamti želja po Bogu in naj se On vedno znova rodi v našem srcu! Vesele božične praznike in uspešno novo leto v prizadevanju, da bi po vzoru Brezmadežne zmogli spolnjevati Božjo voljo in napredovati v svetosti!

p. Milan Kos

*Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.*

sv. Frančišek Asiški

† p. Jože Anton Osvald

Papež Frančišek je v katehezi zapisal o sv. Jožefu, da je to bil človek poln vere v Božjo previdnost. Ob pogledu na zemeljsko življenje patra Jožeta Osvalda, lahko ponovim to misel – bil je človek, redovnik in duhovnik poln vere v Božjo previdnost.

Po osebni pripovedi je duhovni poklic začutil že v otroških letih. *Pravi: Domača hiša je bila vedno odprta za duhovnike in domačega župnika sem zelo spoštoval. Brata Janeza in mene je nagovarjal, da bi se kateri odločil za duhovniški poklic. Odločila sva se oba, vendar je izbral brata. Jaz sem pa moral ostati doma. Ves čas sem čutil, da me Bog kliče in sem želel postati redovnik, ne toliko duhovnik. Po posredovanju župnika sem prišel do minoritov.*

Njegovo držo duhovnika bom najboljše orisal kar z njegovimi besedami. Takole je zapisal: *Duhovnik naj ne išče svoje volje, ampak zna prisluhniti Božji volji. Vedno biti majhen. Umirati svoji sebičnosti. Prepustiti se Božji volji, Bogu, Jezusu, Mariji. Duhovnik se nikoli ne sme imeti za nekaj več. Sam grem rad v spovednico in rad obiskujem bolnike. Poskušam biti »božji poslanec« kar naj bi bil duhovnik.*

V pastoralnem delu je kljub težavi govora goreče deloval. Noben pastoralno delo mu ni bilo tuje. Zraven župnijske pastore je imel veliko duhovnih vaj za mlade kakor tudi za starejše na različnih krajih; vodil molitvene skupine in ustanovil skupino Prenova v Duhu na Ptuj ter živel za vsakoletne seminarje. Kot duhovni asistent krajevnih bratstev OFS je širil Frančiškovega duha.

Upam si reči, da je njegova duhovna oporoka Brezmadežna. *Najbliže mi je vedno bil sv. Maksimilijan Kolbe, zato sem si za novomašno geslo izbral njegovo misel, ki se glasi: Vse premorem v Njem, ki je po Brezmadežni moja moč. Posebej mi je drag zato, ker je častil Brezmadežno. Tudi mama je imela god na Brezmadežno. Glede Vojske Brezmadežne: v tem vidim Marijino delo ob svoji nemoči. Izdajal sem dolga leta listič in vanj pisal. Navduševal mnoge.*

Bog me je izbral. Z molitvijo človek vse premaga. Odkar se spominjam, ni bilo dneva niti večera, da ne bi zmolil enega dela rožnega venca. Vsem sem priporočal naj molijo za nove duhovne poklice.

Zadnja leta je bil preizkušan z boleznijo pa vendar vdan v Božjo voljo in prežet z duhovnostjo, ki nas je vse bogatila in dajala vzgled. Ostanimo povezani z njim v molitvi za pokoj njegove duše.

p. Milan Kos

Marija, lepa in mlada – 'milosti polna'

Marija je napolnjena z milostjo

Danes motrimo lepoto Brezmadežne Marije. Evangelij, ki opisuje prizor oznanjenja, nam predvsem preko angelovega pozdrava pomaga razumeti, kaj praznujemo danes. Angel se na Marijo obrne z besedo, ki je ni lahko prevesti in ki pomeni »napolnjena z milostjo«, »ustvarjena od milosti«, »milosti polna« (Lk 1,28). Preden jo imenuje Marija, jo poimenuje »milosti polna« in tako razkrije novo ime, ki ji ga je dal Bog in ki ji ustreza bolj od imena, ki so ji ga dali starši. Tudi mi jo tako imenujemo pri vsaki Zdravamariji, je papež pojasnil na začetku nagovora.

Edina 'zelena oaza' človeštva

Da je Marija »milosti polna« pomeni, da je polna Božje navzočnosti. In če je v celoti napolnjena z Bogom, v njej ni prostora za greh. To je nekaj izjemnega, kajti vse v svetu je žal onesnaženo z grehom. Vsak med nami, ko pogleda vase, vidi temne plati. Tudi največji svetniki so bili grešniki. Vse stvarnosti, tudi najlepše, so načete z zlom – vse, razen Marije. »Ona je edina 'zelena oaza' človeštva, edina neomadeževana, ustvarjena kot brezmadežna, da bi s svojim 'da' v polnosti sprejela Boga, ki je prihajal na svet, ter tako začela novo zgodovino,« je dejal.

Postara greh, ne leta

Vsakokrat, ko jo prepoznamo kot »milosti polno«, ji damo največji kompliment, istega, ki ji ga je dal Bog. Lep kompliment je namreč, ko neki gospe olikano povemo, da zgleda mlado. Ko Mariji rečemo »milosti polna«, ji na neki višji ravni povemo tudi to. Imamo jo za vedno mlado, saj se ni nikoli postarala zaradi greha. Sveti oče je pojasnil: »Obstaja ena sama stvar, ki zares postara, notranje postara: ne leta, ampak greh. Greh postara, ker ohromi srce. Zapre ga, naredi ga nepremičnega, naredi ga ovenelega. 'Milosti polna' pa je izpraznjena greha. Je torej vedno mlada, je 'mlajša od greha', je 'najmlajša med človeško vrsto'.«

Marijina lepota ni v zunanosti

Frančišek je nadaljeval, da Cerkev danes Mariji izreka kompliment,

ko jo imenuje »vsa lepa«, »tota pulchra«. Kakor njena mladost ni v letih, tako tudi njena lepota ni v zunanosti. Kot pravi današnji evangelij, Marija se ne odlikuje v zunanosti. Prihaja iz preproste družine, ponižno živi v nepoznanem kraju Nazaret. Ni bila slavna. Tudi kadar jo obišče angel, za to nihče ni vedel. Tistega dne tam ni bilo nobenega poročevalca. Marija ni imela niti nekega premožnega življenja, ampak polnega skrbi in strahov: zelo se je vznemirila, pravi evangelij. In kadar je angel odšel, so se problemi samo še povečali.

Skrivnost je v Božji besedi

Pa vendar je »milosti polna« živela lepo življenje. Kaj je bila njena skrivnost? Po papeževih besedah jo lahko uganemo, če še enkrat pogledamo prizor oznanjenja. Marija je na mnogih slikah upodobljena, kako sedi pred angelom z malo knjigo v roki. Ta knjiga so Spisi. »Marija je bila navajena poslušati Boga in se zadrževati z njim. Božja beseda je bila njena skrivnost: blizu njenemu srcu je zatem postala meso v njenem telesu. To, da je ostajala z Bogom, se z njim pogovarjala v vsaki okoliščini, je njeno življenje naredilo lepo. Ne zunanost, ne to, kar mine, ampak srce, ki je usmerjeno k Bogu, to naredi življenje lepo,« je dejal papež Frančišek in sklenil: »Danes z veseljem zrimo v 'milosti polno'. Prosimo jo, naj nam pomaga reči 'ne' grehu in tako ostati mladi ter reči 'da' Bogu in tako živeti lepo življenje.«

Nagovor papeža Frančiška na praznik Brezmadežne 2017

Minoritski samostan – Vojska Brezmadežne, Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, tel.: 0590 73000
Novi naročniki ali sprememba naslova: ga. Bernarda Sipoš, tel.: 040 322723